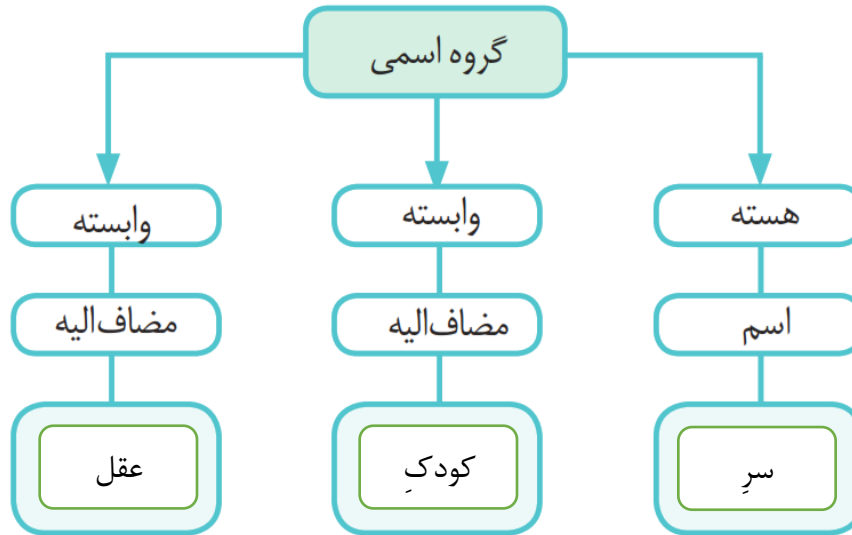

قلمرو زبانی:

متضاد = حضيض

۱- مترادف = بلند

۲- سرِ کودکِ عقل

قلمرو ادبی:

۱-

توتها تراز شجاعت
در گوشه روشن وجدان تاریخ ایتاده ای
به پاسداری از حقیقت

و صداقت
شیرین ترین لبخند
بر لبان اراده توست

۲- شعر "پاسداری از حقیقت" وزن ندارد اما دارای آهنگ است و این آهنگ را از جناس و سجع و نیز تتابع اضافات و تکرار حروف و واژه‌ها گرفته است. قافیه در این شعر به صورت طبیعی و نه تصنعی و اجباری، به کار رفته است. از این رو می‌توان آن را شعر سپید به حساب آورد.

۳- در بند اول شعر: زیرا علتی را که برای قیام کردن (ایستادن) درختان برشمرده، احترام گذاشتن به امام حسین (ع) است. و این، یک علت ادبی و ادعایی است.

درختان را دوست می‌دارم
که به احترام تو قیام کرده‌اند

قلمرو فکری:

۱- مرگی که زندگی را به تمسخر می‌گیرد و آن را بی‌قدر می‌کند.

۲- عقل را کودکی نادان توصیف می‌کند که ناتوان از دیدن و شناختن عظمت امام حسین (ع) است.

۳- قسمت اول (شرف المکان ...) با این بخش از درس (ص ۶۳) در ارتباط است:

در فکر آن گودالم
که خون تو را مکیده است
هیچ گودالی چنین رفیع ندیده بودم
در حیض هم می‌توان عزیز بود
از گودال پیرس

و قسمت دوم (و بذل مهجنه ...) با این بخش از درس (ص ۶۵) در ارتباط است:

بر تالابی از خون خویش
در گذر که تاریخ ایستاده‌ای
با جامی از فرهنگ
و بشریت رهگذار را می‌آشامانی
- هر کس را که تشنه شهادت است -